

Forslag blev vedtaget, maatte være det gamle Gendarmerikorps om igen, dette Korps, som bestod af 32 Officerer, 124 Underofficerer, 150 beredne og 250 uberedne menige, i alt et Korps paa 550 Mand, som vi ældre iblandt os meget godt huske. Det var saadan et Slags Dagdrivkorps, som gik rundt her i Landet og ikke udrettede for en Øres Gavn. Regeringen mener, at det skulde være vor Tanke at lade dette gamle hensovede Gendarmekorps leve op igen. Det er ikke noget Øjeblik faldet Forslagsstillerne ind, at et saadant Korps igen skulde drive rundt her i Landet; nej, vi mene, at den Grænsevagt, vi have paa den nuværende Landgrænse, vil ogsaa være tilstrækkelig i Fremtiden, saaledes at den Million Kroner, som Regeringen anslaaer til dette nye Gendarmekorps, vil fuldstændig kunne spares.

Saa taler Regeringen om de Pensioner, som ville flyde af vort Forslag. Ja, det er meget sandt, at Pensionsbyrden vil stige betydelig, men vi maa huske paa, at i Øjeblikket udrede vi her i Danmark Militærpensioner til Beløb af omtrent 1,200,000 Kr., som staa opførte fra den ene Finanslov til den anden, og de gives altsaa til Militærpersoner, og desværre maa vi sige, at de gives ikke som andre Embedspensioner til Folk, som have gjort vort Land nogen Gavn; om de fleste af disse Mennesker kan det vist med en rolig og ærlig Samvittighed siges, at de aldrig nogen Sinde have gjort Gavn for en Øre. Men de have lovlige Ret til dem, og hvis vort Afrustningsforslag gennemføres, saa sige vi, at de skulde behandles efter den bestaaende Lovgivning og enten have Vartpenge eller Pensioner. Men det vil dog sikkert ikke være nødvendigt at sætte hele dette store Mandskab paa Pension. Der vil dog vist ikke være noget i Vejen for, at disse Folk kunde anvendes i anden Statstjeneste. Det er jo stærke og sunde Folk alle sammen, de maatte udmærket godt kunne anvendes ved Jernbanen eller Telegrafene eller som Gymnastiklærere eller Fængselsbetjente og Arrestforvarere. Der kunde være ikke saa ganske faa Stillinger, som disse Folk godt kunde beklæde, saaledes at Pensionsbyrden vilde ikke blive nær saa stor, som den er opgiven fra Regeringens Side. Skal der være

Tale om at sammenligne Udgiften efter vort Forslag og efter de Forslag, som ere fremsatte fra anden Side, saa er jo vort Forslag langt, langt det billigste, og Pensionsbyrden vil jo med Tiden for hvert Aar være nedadgaaende og vil en Gang i Fremtiden helt bortfalde.

Altsaa vort Forslag er det billigste. Det er efter min Mening det Forslag, som bedst sikrer vort Lands Bestaaen, og det aabner Muligheden for Gennemførelsen af en Række nyttige og gavnlige Reforme, som Befolkningen i høj Grad trænger til. Det vil bringe vort Forsvar paa Fode igen. Det vil ikke nødvendiggøre nye og tryk-kende Skattepaalæg eller store, nye Statslaan, som vi sikkert komme til at optage i en nær Fremtid. Alt dette vilde undgaas, hvis vort Forslag blev gennemført. Men jeg ved jo, at det bliver ikke gennemført. Jeg kender Forslagets Skæbne. Jeg ved, at De slutte sig sammen og stemme dette Forslag ned, men selv om De ogsaa en af de kommende Dage slaa dette Forslag ihjel her i Folketinget, kan jeg forsikre de Herrer om, at Forslaget Dagen efter staa lyslevende ude i den danske Befolkning. Det er et Forslag, som vil blive taget op igen, et Forslag, som vil blive draget frem paa alle Møder, og som vil møde frem rundt omkring i den kommende Valgkampagne. Vort Forslag ejer Fremtiden i sig, og det skal nok ved sit eget Værd, sin egen Kraft, arbejde sig frem til Sejr.

Parkov: Uagtet jeg er enig med den høje Regering og den højtærede Forsvarsminister om Principperne i de her foreliggende Forslag og navnlig i fuldeste Maal kan give min Tilslutning til den Udvikling, der tilsigtes saavel af det levende som af det døde Værn, kan jeg dog ikke i et og alt tiltræde Regeringens Forslag, men har anset det for uomgængelig nødvendigt paa enkelte og ikke uvæsentlige Punkter at tage Forbehold, at stille Ændringsforslag, Ændringsforslag, som imidlertid alle sammen kun tilsigte at give Forsvaret en yderligere Styrke, Ændringsforslag, som kun have til Formaal at gøre det muligt for os at fyldestgøre den Opgave, som virkelig tilfalder vort Forsvar: at opretholde Neutraliteten og derigennem sikre Landets Selvstændighed, og som først og fremmest